

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.310 van 5 maart 2012
in de zaak A. 195.391/IX-6702**

In zake : Willy TAMINAU
wonend te 1740 Ternat
Neerveldlaan 46
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de HULPKAS VOOR WERKLOOSHEIDSUITKERINGEN
(HVW)

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de administrateur-generaal van de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen (HVW) van 23 december 2009 waarbij de evaluatievermelding “onvoldoende” van Willy Taminau voor de periode van 1 oktober 2008 tot 31 oktober 2009, wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Patrick De Maeyer verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op het tijdstip van de bestreden beslissing is de verzoeker in dienst bij het centraal bestuur van de HVW als statutair ambtenaar in de graad van attaché (klasse A2).

3.2. Op 22 oktober 2009 maakt de verzoeker het voorwerp uit van een eerste evaluatiegesprek.

Het evaluatieverslag is ondertekend door Michaël Deraemaecker als evaluator.

3.3. De verzoeker tekent tegen de evaluatievermelding “onvoldoende” bezwaar aan bij de raad van beroep.

In zijn zitting van 4 december 2009 hoort de raad van beroep de verzoeker en diens evaluator. Tijdens dezelfde zitting oordeelt de raad van beroep dat de vermelding “onvoldoende” niet kan worden behouden.

3.4. Op 23 december 2009 beslist de administrateur-generaal van de HVW de evaluatievermelding “onvoldoende” te behouden. Hij gaat daarbij uitvoerig in op de argumenten die aan de basis liggen van het andersluidende advies van de raad van beroep, die hij tracht te weerleggen.

3.5. Dit is de bestreden beslissing. Ze wordt met een aangetekende brief van 23 december 2009 ter kennis gebracht van de verzoeker.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 17, § 1, B, 1°, 39, § 2, en 43ter van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, doordat de bestreden beslissing werd genomen door de administrateur-generaal die Franstalig is en geen bewijs van tweetaligheid kan voorleggen, en die ook niet bijgestaan werd door een wettelijk tweetalig personeelslid van de Nederlandse taalrol.

5. De verwerende partij antwoordt dat de administrateur-generaal van de HVW na advies van de raad van beroep de eindbeslissing heeft genomen, zoals voorgeschreven door artikel 25, § 4, van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 tot invoering van een evaluatiecyclus in de federale overheidsdiensten en in het Ministerie van Defensie. De enige evaluator van de verzoeker was zijn functionele chef (met name Michaël Deraemaecker). De administrateur-generaal is derhalve niet opgetreden als evaluator van de verzoeker.

6. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt de verzoeker dat de administrateur-generaal met zijn eindbeslissing een bepaalde taak binnen de evaluatiecyclus op zich neemt en laatstgenoemde bijgevolg aan de voorwaarden gesteld door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken moet voldoen. Het feit dat de administrateur-generaal zijn beslissingsbevoegdheid uitdrukkelijk ontleent aan voornoemd koninklijk besluit van 2 augustus 2002, doet daaraan geen afbreuk.

7. In de laatste memorie onderstreept de verwerende partij dat het optreden van de administrateur-generaal na advies van de raad van beroep geen hoger beroep is en evenmin een nieuwe evaluatie. Een bewijs daarvan is dat er in voormeld koninklijk besluit van 2 augustus 2002 niet wordt bepaald dat de administrateur-generaal alvorens zijn eindbeslissing te nemen, de geëvalueerde moet horen. De bevoegde federale overheid heeft hier bewust voor een specifieke procedure gekozen waarbij de administrateur-generaal zich uitsluitend over stukken uitspreekt. In het raam van voornoemd koninklijk besluit van 2 augustus 2002 wordt de verplichting van wettelijke tweetaligheid (of de verplichting om zich te laten bijstaan door een wettelijk tweetalig adjunct) aan de evaluator (zoals gedefinieerd door voornoemd koninklijk besluit) opgelegd. Dit geldt niet voor de administrateur-generaal wanneer die in een evaluatiedossier tussenkomt. Hij moet enkel in staat zijn om de geëvalueerde ambtenaren te begrijpen en dat is hier wel degelijk het geval geweest omdat er garanties zijn ingebouwd, om dit mogelijk te maken, met name de organieke structuur van de HVW, het bestaan van een directieraad, die een adviserende rol vervult betreffende personeelszaken, de omstandigheid dat de adjunct-administrateur-generaal behoort tot de Nederlandse taalrol, zodat hij de administrateur-generaal kan bijstaan bij de behandeling van een Nederlandstalig personeelsdossier. De verwerende partij verwijst tevens naar het bestaan van een vertaaldienst binnen de HVW.

Ten slotte vermeldt de verwerende partij dat haar administrateur-generaal “een vrij goede kennis van het Nederlands bezit”, hoewel deze kennis niet officieel bekrachtigd werd.

Beoordeling

8. De verwerende partij is een federale openbare instelling van sociale zekerheid die onder de voogdij van de minister van Werkgelegenheid en Sociaal Overleg is geplaatst. Haar statuut wordt vastgesteld bij koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

Gelet op haar karakter van openbare instelling van sociale zekerheid die werkloosheids- en aanverwante uitkeringen uitbetaalt in de drie gewesten en in de Duitstalige gemeenschap, is het centraal bestuur van de verwerende partij gevestigd te Brussel, voor de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken een centrale dienst, die zich krachtens artikel 39, § 1, van de bestuurstaalwet voor handelingen in zijn binnendiensten dient te gedragen naar de regeling van het gebruik der talen in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Aangezien overeenkomstig artikel 17, § 1, B, 1°, de taalrol van de ambtenaar bepalend is voor de behandeling van aangelegenheden in verband met zijn administratief statuut, zoals te dezen een beslissing over de evaluatie van de verzoeker -een aangelegenheid die per definitie niet localiseerbaar is- moet een dossier over de evaluatie van een ambtenaar van de Nederlandse taalrol, zonder tussenkomst van vertalers, in de taal van die ambtenaar afgehandeld worden. In het geval van de verzoeker is dit dus het Nederlands.

9. De evaluatie van de verzoeker wordt geregeld door het koninklijk besluit van 2 augustus 2002. Artikel 25, § 4, van dit koninklijk besluit, bepaalt dat de administrateur-generaal een beslissing neemt over de evaluatie wanneer de ambtenaar beroep instelt tegen een “onvoldoende”. Aangezien, in tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, de administrateur-generaal in dat geval een eindbeslissing neemt over de evaluatie, houdt de hoger vermelde

verplichting opgelegd door de bestuursstaalwet in dat ook de eindbeslissing, in het Nederlands moet worden gesteld.

10. Het wordt niet betwist dat de administrateur-generaal behoort tot de Franse taalrol. Vraag is dan ook of hij regelmatig is kunnen optreden in de evaluatieprocedure van de verzoeker.

Het centraal bestuur van de HVW is een centrale dienst in de zin van de bestuursstaalwet. Artikel 43 van deze wet regelt zijn organisatie vanuit de taalregeling. Artikel 43ter heeft een aparte regeling ingevoerd voor de FOD's, bedoeld in het koninklijk besluit van 7 november 2000 houdende de oprichting en samenstelling van de organen die gemeenschappelijk zijn aan iedere federale overheidsdienst, maar die regeling mag, bij gebrek aan uitdrukkelijke bepaling in de wet, niet uitgebreid worden tot andere federale centrale diensten. De HVW valt aldus onder de regeling van artikel 43 van de bestuursstaalwet, omdat zij niet georganiseerd is als een FOD.

Krachtens artikel 43, §§ 2 en 4, worden alle ambtenaren naar gelang de taalrol waartoe zij behoren, ingeschreven op het Nederlands of het Franstalig kader. De taalrol wordt bepaald op grond van het diploma dat nodig was om bij het bestuur in dienst te treden, of op grond van een examen waaruit blijkt dat zij de andere taal dan deze van hun diploma “even goed” kennen. Dit examen “voor het vaststellen van het taalregime dat in de plaats komt van het opgelegde diploma” en dat nader geregeld is in artikel 7 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de bestuursstaalwet. Artikel 43, § 3, waarmee het tweetalig kader wordt ingesteld, bepaalt in zijn derde lid dat de toegang daartoe afhankelijk is van het slagen in een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, tenzij de ambtenaar zijn onderwijs in die taal genoten heeft. Dit examen voor de toegang tot het tweetalig kader wordt nader geregeld in artikel 12 van het voormeld koninklijk besluit van 8 maart 2001.

11. De administrateur-generaal behoort tot de Franse taalrol. Hij kan in de evaluatie van de verzoeker slechts optreden mits het bewijs van tweetaligheid te leveren, hetzij het bewijs van een “even goede kennis” van het Nederlands, hetzij het bewijs van een voldoende kennis van deze taal.

12. De verwerende partij bewijst niet dat de administrateur-generaal een bewijs van tweetaligheid, voorzien in artikel 43, § 3, derde lid, bezit. Er dient dan ook niet onderzocht te worden welk van de twee bewijzen hij moet leveren. De “garanties” aangehaald door de verwerende partij in verband met haar organieke structuur doen niets af aan wat voorafgaat.

13. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de administrateur-generaal van de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen van 23 december 2009 waarbij de evaluatievermelding “onvoldoende” van Willy Taminau voor de periode van 1 oktober 2008 tot 31 oktober 2009, wordt bevestigd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 maart 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche